

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

**Spinelli, Pietro Antonio
Colonizæ Agrippinæ, 1620**

Ad fiduciaam erga Deiparam quænam excitent, num. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

mam adhuc multa, quibus suis iuris eam esse debere contendebat, obijceret; ab Angelo, qui strenuè pro anima respondebat, victus, & Christi summi Iudicis voce, qui benignè animam ad se vocavit, turpiter est eiectus, & adiecit Angelus S. Brigittæ, Carolum hanc gratiã minimè habiturum fuisse, nisi ab infanzia voluntatè habuisset diligendi Deum, eiusque amicos, & in peccati casibus libenter se emendandi.

IV.

AD FIDUCIAM ERGA DEI-
param, qua nam excitent.

16 **Q**uartum, quod ad deuotionem erga Virginem requiritur, est fiducia ad eam, iuxta illud Psal. 47. quod *Psal. 47.* de Virigne explicari diximus: *Ponite corda vestra in virtute eius;* quasi dicat, *Offic. Eccl.* post Deum omnem cordis vestri fiduciam collocare in magna virtute seu potestate eius, id quod fecerunt Sancti.

Ecclesia certè eam in *Salve Regina,* *Spem nostram* vocat; *Et spes nostra salue.* & ita Bernardus serm. de Aquæductu: *Bernard.* *Filioli, inquit, hac peccatorum scala, hac mea maxima fiducia est, hac tota ratio spei mea.*

De

Bonauen.

De sancto Francisco S. Bonaventura in eius vita cap. 9. *In matre, inquit, Domini post Christum præcipuè fidens, eam sui, ac suorum Aduocatam constituit.*

B. Ignatius Loyola fiduciam impetrandi à Christo, quæ petebat, in Virgine ponebat (vt superiori capite diximus) quod tum alibi, tum in suis exercitijs spiritualibus ostendit. ibi eam in meditationum finè, vnum peculiare colloquium, in quo postulatio continetur ad Virginem instituit, vt per eam petitionis nostræ consequeremur effectum.

S. Ephram

S. Ephram in oratione de Virgine, his verbis ad eam precatur: *Sub alis tuis custodi me, & protege me; miserere mei, qui sum luto inquinatus, ne aduersus me gloriatur Sathanas exitiosissimus, ne in me exurgat execrandus inimicus meus. Non mihi alia fiducia ô Virgo sperare: tu enim mea PORTVS, ô Virgo inuiolata, & præfons auxiliatrix: deniq; sub tutela, & protectione tua totus sum, crebris lacrymis te, ô celeberrima Mater imploro, & aduoluo tibi. hæc sunt S. Ephram ad Virginem preces, qui multa in eandem sententiam addit.*

Damasc.

S. Damascenus orat. i. de dorm. Tibi inquit, nos quoque hodierna die assidemus, ô Domina, Domina, atque iterum dicam Domina Dei genitrix, & Virgo: animas nostras

nostras ad Spem tuam non secus, atque ad firmissimam quandam Anchoram alligantes, mentem, animam, corpus, totos denique nos tibi dicantes, ac consecrantes, psalmis, & hymnis spiritualibus quantum possumus honorantes. hæc Damascenus.

Qui etiam orat. 2. de dorm. testatur sanctos Apostolos Virginis dormitioni adfuisse, non solum ei, ut debebant, ministraturos: sed ab ea etiam, quæ fons est benedictionis, & benedictionum omnium scaturigo, tanquam præclaram, ac pretiosam hæreditatem hausturos benedictionem. hæc ex Damasceno.

Tanti igitur Virginis benedictionem faciebant Apostoli. *Quod si Deus* (inquit Leo in sermone de sancto Laurentio) *in Leo.*

Sanctis suis nobis præsidium constituit, & exemplum; quantum præsidij nobis in Matre sua posuisse existimandus est, quam *Miraculorum officinam* effecit, ut ait Damascenus orat. 1. de Natiu.

Damasc.

Ad hæc ipse Christus in ea confidere dicitur, quam peccatorum *Aduocatum* constituit, cuius intercessione multi peccatores veluti spolia à damone erepta Christo restituantur. & ita *Prou. 31. Can. Prou. 37.*

fidit in ea cor viri sui, & spolijs nõ indigebit.

Christus

Christus enim Deiparæ filius, & sponsus, seu Vir dicitur, qui plurima spolia, scilicet peccatores, propter Virginis ad eundem Christum preces acquirit, (quod cap. 20. multis exemplis ostendimus.) Quod si Christus adeo confidit de eius in peccatoribus è dæmonis faucibus eripiendis diligentia: nos quoque, quorum causa agitur, plurimum fiduciæ in ea collocare possumus, & debemus.

Qua nos ad fiduciã erga Deiparam excitant.

Germanus Patriarcha.

Primo potest nos iuuare.

20 Ceterum hanc erga Virginem fiduciam illa excitare possunt. Primum, si recogitemus ipsam esse *Matrem Dei*, atque adeo *potentissimam* ad nos iuuandũ, quod fuse probauimus cap. 30. & eleganter Germanus Patriarcha Constantinopolitanus orat. de oblat. Deiparæ in fine: Certè, inquit, *Domina Deiparens, certè meum refugium, vita & defensio, arma, & gloriatio, Spes, & robur meum: concede mihi, ut & ego quoque tecum fruam inenarrabilibus, & qua comprehendere non possunt, tuis bonis in cælesti perseuerantia. Habes enim, sat scio; cum tua voluntate cõcurrentem potentiã, ut qua sis Mater Altissimi, & propterea audeo. Ne ergo prius mea expectatione, ô Domina intemerata, qua supra uniuersorum expectationem, supra rationem peperisti Dominum nostrum Iesum Christum. Hæc ille.*

Secundum,

Secundum, ipsam non solum posse, sed etiam velle nos iuuare, quod satis probatum constat ex cap. 16. vbi Matrem esse misericordiam. & ex cap. 30. vbi nostram esse Aduocatam, & Mediatricem, & ex cap. 5. vbi Dominam nostram esse, & ex cap. 20. 28. & 29. vbi matrem esse nostram, & gratiarum dispensatricem ostendimus: quæ omnia si attentè expendantur, facile intelligemus, illam velle nos iuuare: ac proinde magnam in nobis fiduciam erga Deiparam gignent. & ideo cap. 28. sub symbolo pallij Eliæ, in quo ab Eliseo Iordanis aquæ diuisæ sunt, à Christo nobis relictam diximus, vt eius virtute per aquas tribulationum mitigatas tuti pertransire possimus. Quod etiam confirmatur ex dictis cap. 20. vbi per eam miracula plurima existere probauimus.

Secundo,
vult nos
iuuare.

4. Reg. 2.
Ioan. 19.

21 Verum non ab re fuerit ad eximiam Deiparæ potentiam, eiusque benignam ad nos iuuandos voluntatem, quibus à Deo est donata, declarandam, B. Gertrudis reuelationem, quæ lib. 4. earundem reuelationum cap. 12. habetur, hoc loco attexere: Sub matutinis, inquit, infesto Dominica Annunciationis, dum in monasterio monialium, in quo degebat Gertrudis, cantaretur AVE MARIA, vidit ipsa tres

Reuelatio
B Gertru-
dis de glo-
ria Dei-
para.

B. V. Po-
tentissima
Sapientis-
sima
Benignissi-
ma.

tres riuulos efficacissimos procedentes à a-
tre, & Filio, & Spiritu sancto, cor Virginis
matris suauissimo impetu penetrare, & de
corde ipsius rursus efficaci impetuositate suā
originem repetere; & ex illo influxu sancta
Trinitatis hoc beata Virgini donatum fore,
quod ipsa est potentissima post Patrem, sa-
pientissima post Filium, & benignissima
post Spiritum sanctum.

Aue Ma-
ria efficax
salutatio.

Cognoscat etiam quod quotiescunq; illa sa-
lutatio angelica, scilicet Aue Maria, cum
deuotione à fidelibus recitatur in terris præ-
dicti riuuli efficaciori impetu superabundant-
es circumfluunt beatissimā Virgine, & ex
altero latere reinfluunt cor ipsius sanctissi-
mum, sicq; cum mira delectatione repetunt
fontem suum, & ex illa reconditione venit
quodam gaudij, delectationis, & aeterna sa-
lutaris resperguntur in omnes personas San-
ctorum, & Angelorum, & insuper alio-
rum, qui in terris commemorant eandem
salutationem; per quas renouatur omne
bonum in singulis, quod unquam per salu-
tiferam incarnationem filij Dei sunt adepti.
hæc ibi.

Tertio,
quia ca-
piat serpen-
tis contri-
uit.

Tertium, quod fiduciā excitat, quia
peculiariter per illā Deus caput venena-
ti draconis, qui nos inexplebili auidita-
te deuorare nititur, conterendum pro-
nunciauit, de quo fusè cap. 24. & 25.)

Quare

Quare Carthusianus libro 3. de laudibus Virg. artic. vlt. experimento se didicisse affirmat, Mariæ salutationem, atq; inuocationem ex corde profectam afflictis omnibus, & formidolosis, qui nocturnis spectris, ac diabolicis terroribus commouentur, maiorem in modum opitulari.

Et P. Ioannes Auila, vir nostra tempestate insignis sanctitatis, & prudentiæ dicebat plures cum pudicitiae vitio tenerentur captiui, à Deo propter piū affectum ad Virginalis conceptionem, & annunciationem, castitatem obtinuisse.

22 Ad hanc fiduciam in nobis excitandam plurimum valet si meminerimus, eam adumbrari per *Ciuitatem R. fugij*, per *Arcam* ad euadendum diluuium à Noe conditam, per *Propitiatorium*, per *templum Domini*, in quo orationes exaudiri: & immunitas ad ipsum confugientibus esse solet; & per alios typos, de quibus sæpè in hoc libro, sed præsertim cap. 16. & 30. egimus:

Ideo Bernardus hom. 2. supermissus est: *Si insurgant. inquit, venti tentationum; si in curvas scopulos tribulationū respice Stellam, uoca Mariam: si iactaris superbia undis, si ambitionis, si detractionis, si simulationis;*

Carthusianus. Sanctissimum illa-ria nomen inuocantes à Damo-num mo-lestijs liberati.

P. Ioan. Auila.

Figura Virginitatis ad fiduciam in ea concipiendam. Num. 35. Exod. 25. Gen. 6. 3. Reg. 6. Cap. 16. & 30. Bernardus.

à a-
rginis
de
sua
sancta
fore,
sa-
ffima
lla sa-
cum
is pra-
dan-
ex
ffia
etunt
uent
na sa-
San-
albi-
ndem
omne
salu-
depti
quia
ena-
dita-
pro-
25.)
Quare

216 *Deipara quibus Affectibus
amulationis; respice stellam, voca Mariam:
& post aliqua in eandem sententiã sub-
ijcit: in periculis, in angustijs, in rebus du-
bys, Mariam cogita, Mariam inuoca, non
recedat ab ore, non recedat à corde:*

*Etenim vt idem Bernardus serm. Do-
min. primæ post Epiphan. S. piè, inquit,
à nobis fuerit pulsata, non deerit necessitati
nostra, quoniam misericors & mater mise-
ricordia.*

*Ambros.
Alensis.*

*S. Brigitta
Nomen
Virginis,
eiusq; ima-
gines ma-
gnam vim
habent cõ-
tra tenta-
tiones.*

*Bona desi-
deria Vir-
gini dese-
renda.*

Gen. 29.

*Et certè quemadmodum Virgo san-
ctissima dum in terris degeret, aspectu
suo tētationes in alijs sedebat vt ex Am-
brosio, & Alensi, & alijs diximus ca. 14.
ita videtur hoc reliquisse nomini suo de-
uotè inuocato, vt ex reuelatione sanctæ
Brigittæ lib. 1. cap. 9. & lib. 6. cap. 21. di-
ximus loco citato: imò & imaginibus
suis deuotè pariter inspectis, idem vide-
tur concessum.*

*Quare sicuti pueri cum aliquid peri-
culi tibi obijcitur, collū matris lacryma-
bundi arctius amplectuntur: ita & nos
in dæmonis tentationibus, ad Virginem
per Collum significatã, vt ca. 16. diximus,
accurramus cum lacrymis, & desiderio,
ac precibus eius pedes amplectamur.*

*Quin etiam non solum in dæmonum
impugnatione; verum etiam, sicuti
Ruben Gen. 29. inuentas Mandragoras
Lix*

Lix matri detulit: ita & nos bona nostra desideria aliaque pietatis opera Virgini deferamus; ab ea conseruanda & per ipsam Deo offerenda transmittamus, non secus ac ea, quæ à corpore per *collum* ascendunt ad caput, iuxta illud, quod monet Bernardus sermone 3. de Aduentu: *Bernard.* *Studeamus, inquit, & nos dilectissimi per ipsam ad eum ascendere, qui per ipsam ad nos descendit; per eam venire in gratiam ipsius, qui per eam in nostram miseriam venit.*

Idem sermone de Aqueductu: *Quicquid, inquit, illud est, quod offerre Deo paras, Maria commendare memento, ut eodem alueo, ad largitorem gratia gratia redeat, quo influxit. & mox: Modicum illud, quod offerre desideras gratiosissimis illis, & omni acceptione dignissimis MARIE manibus offerendum tradere cura, si non vis sustinerere repulsam. ita Bernardus.*

Etenim vt cap. 5. diximus, ipsa est *templum Dei*, in quo & preces exaudiuntur, & oblationes fiunt. ideo Ambrosius *Ambros.* in Psalm. 118. sermone 22. in illa verba: *Quare seruum tuum. Suscipe, inquit, me non ex Sara, sed ex Maria, vt incorrupta sit Virgo; sed Virgo per gratiam ab omni integra labe peccati.*

Et Bernardus sermone 2. de Aduentu, *Bernard.*

K

ad

ad Virginem conuersus: *Per te*, inquit, *accessum habeamus ad filium*, ô benedicta inuentrix gratia, genitrix vita, Mater salutis, ut per te suscipiat nos, qui per te datus est nobis. ita Bernardus.

**Peccato-
res ad Vir-
ginem cõ-
fugiunt.**

23 Cumq; Virgo sanctissima *Aduoca-
ta* & *refugium peccatorum* dicatur, & ab Ephraim in oratione de Virgine, & de laudibus Martyrũ vocerur *Spes disperantium* peccantiũ *Adiutrix*, *mundi Solatiũ*, *Porta cœlorũ*, Peccatores magna cumfi-

Psal. 86.

ducia ad eam confugere debent: de ipsa enim ipsa Psalm. 86. dicit: *Memor ero Raab*, & *Babylonis scientium me*: nimirum peccatorum per peculiarem deuotionem me cognoscentium: de quo dixi cap. 30. vbi retuli visionem quandam beatæ Gertrudis, qua Virgo indicabat se materna pietate omnes, vel ipsos etiam facinorosos, ac perditos homines ad sese accurrentes benignè exoptere, filio suo reconciliandos.

**B. Gertru-
dis.**

**S. Brigitta
B. Virgo
magneti
assimula-
tur, cum
trahit pec-
catores.**

Quare eo lib. 3. reuelationem S. Brigittæ cap. 32. *magneti ferrum trahenti* Deipara comparatur, propterea quod & ipsa ferrea facinorosum hominum corda trahat ad se, & libr. 4. reuelationum cap. 32. dicitur tanquam *mater peccatoribus obuiare*.

Adde magnam nos fiduciam in Vir-
gine

gine concipere posse in omnibus necessitatibus: nam si mentem ad terrenorum Regum mores conuertamus pro minimis eos adire nos pudet: & tamen, & si velint nos iuuare, multa quibus egemus, eorum vires, & facultatem excedunt; neque enim possunt à morbis, à morte, ab interioribus angustijs, & tentationibus, neque ab alijs quamplurimis nos eripere: præterea nisi familiaris ad illos aditus pateat; neque ea quæ in ipsorum potestate sunt, ab eis petere audemus. Ad Virginem verò gloriosam omnes confidenter, & pro paruis, & pro magnis, pro sua dignitate, & potestate adire possumus.

Quare S. Thomas opusc. 8. dicit B. S. Thom.
Virginem plenam esse gratia quantum ad refusionem in omnes homines: *Magnum, inquit, est in quolibet Sancto quando habet tantum de gratia, quod sufficit ad salutem multorum sed quando haberet tantum quod sufficeret ad salutem hominum de mundo, hoc esset maximum, & hoc est in Christo, & in beata Virgine: nam in omni periculo potes obtinere salutē ab ipsa Virgine gloriosa. unde Cant. 4. Mille cyppei, id- Cant. 4.
est, remedia cōtra pericula, pendent ex ea: item in omni opere virtutis potes eam habere in adiutorium, & ideo dicit ipsa Eccl. 24. Eccl. 24.
In*

In me omnis spes vita, & virtutis. hæc sanctus Thomas. Quare in rebus omnibus fiduciam nostram in Deipara secundum Deum ponere possumus.

24. Quantum autem præsidij experti sint, quotquot in Deipara fiduciam collocantes suam, ad eius opem, & clementiam suam confugerunt, & voti compotes effecti sunt, exempla declarant prope modum innumerabilia; quæ quidem

*Diversa
beneficio-
rum gene-
ra, in qui-
bus fiden-
ter ad
Deiparam
accurri-
mus.*

non paucos plurima beneficia à sanctissima Virgine consecutos esse, eosque minimè defraudatos à desiderio suo, nos docent. Nos ex multis pauca, ea que ex probatissimis historijs excepta selegimus, atque hoc loco iisdem ferè auctorum verbis, resecatis ijs, quæ ad rem nostram non magno perè facere videntur, recensibimus;

I. Ea porro non vnius sunt generis, sed multiplicis; & vt omittam eos, quos Deipara aliorum precibus à mortuis excitavit, quorum aliquos cap. 20. attulimus. Sanè multi nihil siue magnum, siue paruum aggressi, nisi breui prius precatiuncula Deiparæ patrociniū implorarent, & certè præsens eius sensere præsidium.

II. Alij à dæmonum impugnatione tum inuisibili, tum visibili, & ab improborum

rum hominum maleficio subducti, Deiparam inuocantes eorundem victores euaserunt.

Alij à peccati tyrannide libertati III.
Christianæ redditi, ad pœnitentiæ sacramentū suscipiendum singulari Deiparæ patrocinio sunt adiuti.

Alij ab imminente & certo interitu IV.
beatissimæ Mariæ inuocato nomine mortis faucibus erepti.

Alij in vitæ discrimen adducti propter hostium furorem vel propter imminens naufragium, vel propter grauem corporis ægritudinem, Deiparæ auxilio à periculo sunt exempti. V.

Alij in rei familiaris inopia Deiparæ VI.
beneficio subleuati.

Alij sterilitate laborantes, prolem per VII.
Deiparam sunt consecuti.

Alij molestiarum, ac persecutionum VIII.
quibus vrgebantur, aculeis Deipara inuocata liberati sunt.

Alij non in magnis tantum, sed in IX.
paruis etiam rebus ad Cœli Reginam accurrentes benignè sunt exauditi : vt sicuti in arduis rebus maximam eius potestatem, ita in paruis insignem eiusdem benignitatem, atque dignationem, qua ad minima præstanda descendit, prædicemus ; & quamuis ea quæ viris

naturæ excedunt, quacumque in re sanè parua esse non possunt; tamen, vt sapienter monet Gregorius libr. I. dialog. cap. 9. ex magna Conditoris nostri dispensatione fit, vt per minima, quæ percipimus, sperare maiora debeamus.

X. Alij rudi, vel hebeti ingenio eiusdem Virginis dono ad summam scientiam, atque eruditionis apicem peruenere.

XI. Alij in atrocissimis, quos Christi nomine subibant cruciatibus, cum Deiparæ nomen implorassent, eximia animi fortitudine, atque constantia immoti perstitere.

XII. Alij denique alijs, quæ recenseri numerando non possunt, affecti sunt beneficij: quæ à prædictis diuersa, multitudine plurima, magnitudine sunt ingentia. Hæc verò, quæ recensuimus sua cuiq; generi exemplum subijcietes eodem ordine confirmabimus.

Omnis generis beneficia.

VARIA